

og begyndende og har en Fordel i at være smaat og begyndende. Det forekommer mig, at en stor Del af de Indvendinger, der fra en vis Side her i Salen ere gjorte mod dette Forslag, netop falde ind under denne Kategori, og jeg tror, at vi hver Gang vi komme til en Begyndelse, ville være ndsatte for lignende Angreb, lignende Spring og lignende Behændighedstunster. Jeg tror, vi skulle se paa det med den Fornøjelse, hvormed man altid ser paa noget, der i sin Art er vellykket, men jeg tror ikke, man skal lade sig imponere deraf.

Dalsgaard: Jeg vilde gerne gøre en Henstilling til det ærede Udvalg, dersom ikke den ærede Ordfører vil tage mig det ilde op. Det forekom mig nemlig, at han forleden Dag — skønt uden Grund — var noget afvisende overfor mig. Lovforslaget § 65 indeholder følgende Bestemmelse: „Naar en her i Landet forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse af den i § 64 omhandlede Art har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henhold til de for samme gældende Regler uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstøttelse, efter Sygekassehjælpens Ophør fremdeles er trængende til Understøttelse, og Trangen vedvarende er begrundet i Sygdom eller i, at paa gældendes Erhvervsøve som Følge af samme er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der af det offentlige ydes ham til forljet Kur og Pleje eller til hans og Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt og saa længe den ikke i Varighed og Omfang skønnes at overstige den ham af Sygekassen ydede Understøttelse.“ Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er meget heldig og tiltalende. Forholdene skulde sikkert nok helst være saadanne, at Sygdom ikke kunde føre nogen over paa det offentlige Fattigvæsen, og skønt denne Bestemmelse ikke løser denne Opgave, er det dog et Stridt i den rigtige Retning. Men der er i Paragraffen sat en Betingelse for, at Understøttelse under disse Forhold ikke skal have Fattighjælpens Karakter, og det er den Betingelse, at vedkommende Sygekasses Love ere anerkendte af Indenrigsministeren. Denne Betingelse er jeg ikke vis paa, er rigtig eller heldig. Efter de Udtalelser der forleden fremsattes af det ærede Medlem for Rjøben-

havns 1ste Valgkreds (Trier), der jo er Formand for Sygekasseudvalget, tvivler jeg ikke om, at der for Tiden er de allerbedste Udfigter til denne Lovs Gennemførelse i en nær Fremtid. Men det er jo en Erfaring, vi saa ofte have gjort her paa Rigsdagen, at uagtet der til en Tid kan være meget god Udfigt til en Lovs Gennemførelse, har det dog kunnet trække ud i Aaringer, og derfor er heller ikke den Mulighed udelukket, at Sygekasselovens Gennemførelse trods de gode Udfigter, der er for Tiden, vil kunne trække ud, og skulde det blive Tilfældet, saa forekommer det mig temmelig utvivlsomt, at denne Bestemmelse, der er sat som Betingelse for, at Understøttelse under disse Forhold ikke skal have Fattighjælps Virkninger — at vedkommende Sygekasses Love ere godkendte af Indenrigsministeren — er temmelig uheldig. Foreløbig er der jo nemlig ingen Sygekasser, hvis Love ere anerkendte af Indenrigsministeren; men naar man satte denne Bestemmelse ind i Loven nu, vilde man derved med eet Slag gøre samtlige Sygekasser meget afhængige af Indenrigsministeren, give ham en alt for stor Indflydelse paa hele Sygekasseinstitutionen og dens Udvikling, og det uden at man opnaar en eneste Dros Tilskud fra Statskassen. Det forekommer mig, at det er for altfor billigt Køb at sælge Sygekassernes Selvstyre. Og selv om Sygekasseloven gennemføres, forekommer det mig dog ikke sikkert, at det er rigtigt at fastholde denne Betingelse. Det er nemlig muligt, at der efter Sygekasselovens Gennemførelse kan blive Tale om baade anerkendte og ikke-ankendte Sygekasser, hvad man nu vil kalde dem, og det forekommer mig ikke rigtigt, at Medlemmerne af de Sygekasser, som muligvis paa Grund af Bestemmelsen om Medlemsbidrag og Medlemsantal osv. mulig ikke kunne opnaa Godkendelse, ikke skulde kunne opnaa Understøttelsen efter § 65 uden Fattighjælps Virkninger lige saa godt som de andre Sygekassers Medlemmer. Jeg ser i alt Fald ikke, at der kan anføres nogen som helst holdbar Grund for, at de ikke skulde have den. Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse inden 3dje Behandling.

Da jeg har Ordet, haaber jeg, at det høje Ting vil undskyde mig, at jeg siger blot et Par Ord om Vædringsforslagene under